

วีระเชษฐ์ จารยากุล

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

น้องขอดูแลพี่

เรื่องนี้เป็นประโยชน์ทั้งประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อนำไปใช้ในเรื่องของครอบครัวได้น่าคิดครับว่า ควรจะไปศาลก่อน หรือไปขอข้อมูลจากโรงพยาบาลก่อน ไปดูกัน

นางอุ่น มีหนังสือถึงโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ขอสำเนารายงานการรักษาพยาบาลพร้อมผลการวินิจฉัยเบื้องต้นของนางอุ่น ซึ่งเป็นพี่สาวของตนเอง ว่าเป็นบุคคลวิกฤตหรือไม่ เพื่อให้พนักงานอัยการคุมครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี ยืนคำร้องต่อศาลแต่งตั้งนางอุ่นเป็นผู้พิทักษ์ของนางอุ่น แต่โรงพยาบาลฯ มีหนังสือแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยเพย์ว่า ข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลเป็นความลับส่วนบุคคล จะเปิดเผยได้เฉพาะตามความประสงค์ของเจ้าของข้อมูล หรือตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ นางอุ่นจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โรงพยาบาลฯ มีหนังสือชี้แจงว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเวชระเบียนของนางอุ่นได้ เนื่องจากข้ามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยผู้ป่วยรายนี้ยังมีชีวิตอยู่ นางอุ่นเป็นเพียงพี่น้องร่วมบิดามารดา หากนางอุ่น ยืนคำร้องขอให้ศาลแต่งตั้งตนเป็นผู้พิทักษ์ หรือศาลมีหมายเรียกก็จะเปิดเผยให้ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า กรณีนี้เป็นการขอข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เจ้าของข้อมูลไม่สามารถดำเนินการด้วยตนเองได้ เพราะพิการ จิตฟื้นฟื้น หรือมีเหตุอื่นกีให้ผู้พิทักษ์ดำเนินการแทนเจ้าของข้อมูลได้ การที่ศาลยังไม่มีคำสั่งให้นางอุ่นเป็นคนสมேือนใจรับความสามารถ และแต่งตั้งครรเป็นผู้พิทักษ์ จึงยังไม่เป็นการใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ นางอุ่นจึงควรดำเนินการตามกฎหมายร้องขอต่อศาลให้นางอุ่นเป็นคนสมேือนใจรับความสามารถเสียก่อน การที่โรงพยาบาลฯ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลประวัติการรักษาพยาบาลของนางอุ่นจึงถูกต้องแล้ว วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

เรื่องนี้นางอุ่นคงไปขอศาลเรียบร้อยแล้วครับ หากครอบครัวใดมีเรื่องแบบนี้อีก ขอให้ไปศาลก่อนนะครับ จะได้ไม่เสียเวลา มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หารือไปได้ครับที่ ๐ ๒๙๘๗ ๔๙๙
www.oic.go.th

(ที่ สค ๔๖/๒๕๖๓)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”